

Szerkesztői iroda:

NYIREGYHÁZÁN,

Egyház-utca 170. sz. a.

Kiadó hivatal

ifj. Csáthy Károly

könyvkereskedésében

Debreczen és Nyiregyháza.

Bérmentellen levelek el nem fogadtatnak.

TISZAVIDÉK.

Vegyes tartalmu hetilap.

Nyílt tér alatt minden három hasábos garmonsor 25 kr. és 30 kr. bélyegdíj.

Előfizetési díj:

Kiadóhivatalban egész évre 5.50
 Hazhoz vagy postán küldve 6.—
 Félévre 3.—
 Évnyegyedre 1.50

Hirdetések díja : minden 5 hasábos petit sor egyszeri ígdtásánál 5, többszörinél 4, — bélyegdíj 30 kr.

Előfizethetni Nyiregyháza és Debreczenben ifj. Csáthy Károly könyvkereskedésében, Pesten Grill Károly m. k. udvari könyvárusnál S.-A.-Ujhelyben Löwy A. könyvkereskedésében, Bereghszászbán Csáuder Mórál, hol egyszerismind hirdetések is felvétetnek.

Nyiregyháza márczius 10. 1870.

(Gy.) Nem lehet eltúlkolnunk az örömet melyet érzünk akkor, a midőn a Nyiregyháza közelebb megindult mozgalmakat észleljük; — a város előhaladását szívükön viselő nemes keblű férfiak egymással mintegy versenyezni akarva lépnek élire egy egy már rég pengett és korszerűnek bizonyult vállalatnak, itt a képviselőlet egy már elodáztatlan szükségé vált nagyszerű vendéglő létesítésén, amott az iparbank egy gőzmalom építtetésén, itt ismét némelyek gőzfürdő, amott mások a már elkerülhetetlen járdák és állandó színház teremtésén fáradoznak. Nem akarunk magunknak mind-ebből legkissebb érdem-jutalékot sem követelni, de jól esik látnunk, hogy az eszmék, melyek e lap hasábjain a közvéleményre támaszkodva, kifejezést nyertek, olyanoknak bizonyultak be, melyek csakugyan korszerűek és életre valók. A sajtónak egyik legfontosabb kötelessége felszínre hozni az eszméket, melyek forrásban vannak, tért engedni a különböző nézeteknek, melyek annak létesítésénél felmerültek; sajnos, hogy sokszor a legégetőbb kérdések megvitatásánál mutatkozott az e tekintetben kompetens közönség részéről a legnagyobb indifferensizmus, s azt kellene hinnünk, hogy a kiáltás pusztában hangzott el, s az eszme halva született csecsemő. Pedig nem úgy van, az eszme forrásba jó, s folytonosan érlelődik, csak a nyilvánosságtól félünk nem is csoda, mert sokszor a legtisztább meggyőződésből merített igazságok önzetlen

s jócélú nyilatkozatok az ellenszenv szenvedélyes fegyverével támadtatnak meg, s magyaráztatnak félre, s a mi több összezavartatik a személy az ügygel, s ha valaki magát pelengérré nem akarja állíttatni, le teszi tollát és hallgat, mert érvekkel harczó czáfolat helyett, mindn érveket mellőző gorombaságokkal támadtatik meg.

Nem akarunk czélozni senkire, de elnem halgathatjuk amaz igazságot, hogy közérdekű kérdéseknél, a személyeskedés az egyetlen gát, mely útjában áll a legnemesebb intézmények létesülhetésének. Midőn közügyekről van szó, akkor szólanunk kell „sine ira et odio.“

Azonban a sajtónak a megtámadtatások daczára sem szabad elhallgatnia: tervszerű kötelessége neki folytonosan előre haladni fennen hordozni az eszmék zászlaját, melyeknek életre segéllése az emberiség boldogításának egyegy szerény napszáma.

Ezen elvből kiindulva ismét egy új eszmét pendítünk meg, nem sajátunk az, de bizalmas körben a felette történt eszmecsere következtében a legnagyobb készséggel engedünk tért számára, hogy felszínre jövéen a közvélemény nyilatkozhassek felette.

Az eszme egy „szabolcsmegyei lelenczház“ létesítése! Lehetnek sokan kik gunymosolylyal fogadják az eszmét! Pedig nincs ok reá!

A mi nagyban kivihetőnek és czélszerűnek bizonyult be az kiesinben mindig is oly kivihető és czélszerű.

Franciaországban hol a lelenczházak és bölcsödék eszméje először pendült meg, Párisban van a legnagyobb lelenczház, mely évenként 5000 kitett és talált gyermeket táplál és nevel, évenként tehát 5000 lelket ad az emberiség nagy contingenséhez olyanokból, kik legnagyobb részben a szegénység, nyomor és az idő viszontagságának áldozataivá lettek volna.

Ha Szabolcsmegye csak 50 gyermeket mentene is meg az emberiségnek, nem nagy nyereség lenne-e az is? Ha a gyermekek halandóságát figyelemmel vizsgáljuk, a legeszmorítóbb arány fog mutatkozni; nem nagy itt a kitett vagy talált gyermekek száma, sem a gyermekgyilkolás nem divatozik nagyban, legalább a napfényre került ily esetek ritkán fordulnak elő, de nem tagadhatjuk hogy a gyermekek legnagyobb része, gondoskodási hiány folytán a nyomornak, az idő viszontagságainak lesz szánandó áldozatává. Ha azok az apró hullák okosan tudnának szóllani, beh sok hajmeresztő lelketlenség, beh sok öntudatlan gyermekgyilkolás jönne napfényre!

Nyiregyháza a meleg humanitással bíró képviselőlet gondoskodik a talált, sőt még a születlen szegény árva gyermekekről is! De azon egy pár forint, melyet e nemes czélra, sokfelől igénybe vett pénztárából áldozhat, vajmi kevés arra, hogy a gyermek tisztességesen élelmeztessek, ruháztassék és neveltessek: szomorító példákat tudnánk felmutatni e tekintetben. Közelebb mult évben egy a várostól segélyzett gyermek megúván a koplalást de

TÁRCZA.

Kihűlt szívek.

Nagy tengeren boldog sziget
 Felette árnyas, zöld liget!

A hab körötte megse zajdul,
 Most ment a vésztlől, ment a zajtal.

A hold sugára mint ezüst fény
 Rezg a tengernek tiszta lükrén.

Puha lombbal félig befedve,
 Abrándos lányka ül epedve.

Mereng a távol kék ködébe,
 Hol keshetik szép völegénye.

De ime mint a gondolat,
 Felé egy csolnak küzd halad.

S a lányka nem hiába vára,
 Szerelmese keblére zárja.

Még tartja őt . . . az ajk pediglen
 Beszél halkán, beszél szeliden.

Soká . . . soká . . . s még is hamar.
 Midőn már bucsuzni akar. . .

Még egy bucsú csók mely gyötör.
 Mint fájó, mint kínzó gyönyör.

S az ifju szól: „Tied halálig
 Az utolsó szívdobbanásig.“

A nő felel: „kell-e több nekem?
 Tied leszek holnap egészen!?”

S a tengeren eltávozonak
 Utánna sugja: „holnap holnap.“

Pirul a hajnal s a leány már
 Virágot szedve a mezőn jár.

Halvány liljom . . . pirosló rózsza
 Közözve szépen koszoróba . . .

De im miez? az ég sötétül,
 Tenyérynki sines ki már a kékből.

Szilaj orkán süvölt rá nyomba,
 Maga előtt a fát lenyomva.

Most a sötét felhőkbe öklel,
 Birkózni dörén higködökkel.

Majd a vihar bősnyargalása
 A tenger habját mélyre ássa.

A sok hajó, mint könnyű labda
 Emelkedik s le hull a habba.

S a leány szívében küzdve bajjal
 Versenyt fut a szálló viharal.

Egy kis remény még, hátha itt van
 A fák tövében a csalitban . . .

Ott bejebb, hol gyakorta ketten
 Enyelegtek az árnyas ligetben

De hasztalan fut össze vissza,
 Hazug remény szavában bizva.

S meg áll a parton félelemmel,
 Lenn duzzadoz a szörnyü tenger.

Mindent a vihar szárnya főd be
 S ő z merőben e szürke ködbe.

Éjféli haját a szél lebontja,
 S zilálja széylel tépve, rontva.

Hókeble kinn vagyon, ruháját
 Bosszankodó szelek cibálják.

S ő egyre áll szobornjugodtan
 Felsohajt fajón ottan ottan.

Koszoruja kézben . . . mihaszna?
 Virága már kihullt elásva.

De végre mintha völegénye
 A távolból feléje jöne.

Ott jó hajója, a vitorlán
 Pattog döbölva a vad orkán.

S a lány sikolt, kiált élébe,
 Koszorujával int feléje.

De azt kézből legott kikapja,
 S ragadja a szélvész haragja.

Most a hajó is elmerül,
 Mely küzdött eddig emberül.

S a lány örülten felkaczagva
 Beugrik a tengerbe, habba . . .

Egy sikoltás! . . . s két ifju élet
 A hánykolódó tengeré lett.

Lukács Ödön.

Fejér galamb, fejér rózsza.

Eredeti beszély

Gyöngyösy Sámuel től.

(Folytatás.)

VI.

A közelebb lefolyt jelenet alkalmával Szenveiné a kellemetlen helyzet behatása alatt, Gabriella a viszontlátás édes örömetől elkapatva, észre sem vették a Gyula

nyomorék volta miatt mesterségre sem vétén fel segélyezésnélkül, kénytelen volt koldusvezetőnek állani.

Nem vádoljuk a városi előjáróságot, az megteszi a maga kötelességét, és egyáltalában nem örökdíthetik minden pillanatban az ily gyermekek ellátása felett: de éppen azért látnánk czélszerűnek, egy önálló intézet létesítését, mely e téren egyedül működhetnék üdvösen a szűkölködő emberiség javára.

És ezen eszme nem ütköznék annyi akadályba, mint egyelőre gondolnók! Niregyháza városa azt hisszük, egész készséggel ajánlaná fel leleczházi alapul azon öszvegnék megfélelő tőkét, melyet évenként az árva gyermekekre szokott fordítani. De első sorban a nőké lenne a kötelesség; keblök nemes sugallatának engedve, egy „szabolcsmegyei nőegyletet“ alakítva felkarolni az eszmét, s annak életre költésén fáradozni. Mi felszínre hoztuk az eszmét s azon édes reménnyel bocsátjuk olvasóink elé, hogy nem engedendik azt bölcsőjében meghalni, sőt mind az eszme megvitatása, mind annak miként lehető keresztülvitele végett, szerencsétlení fognak becses nyilatkozataikkal lapunkat megtisztelni.

Egyházi élet.

Vagy az 1868. Deczember 8-án szentesítést nyert 53-dik törvényczik, 17. §-ának alkalmazása a magyarhoni ág. hitv. evangélikus egyházban.

Az újabb időkben felmerült napi kérdések között alig van egy, mely az e hazában lakó különböző vallásfelekezeteket élénkebben foglalkodtatná, mint a vegyes házasságok ügye.

A törvényhozás e kérdést is szabályozni ohajtván, meghozta „a törvényesen bevett keresztényen vallásfelekezetek viszonyosságáról“ intézkedő 1868. 53-dik törvényczikkel, s ebben a vegyes házasságokból született vagy születendő gyermekek vallásos nevelésére vonatkozó 13. §-sokat.

A 17-dik § szerint „a jelen törvény életbe léptetése előtt kötött vegyes házasságokból született vagy születendő gyermekek vallásos nevelésére nézve, azon törvény határozata marad érvényben, a mely az ily házasságok kötése idejében, hatályban volt.“

Midőn a magyarhoni ág. hitv. evangélikusok egyetemes gyűlésén a mult 1869. évi okt. 6. és köv. napjain, ez említett törvényczik a gyűlésnek elnökségileg bemutatának; az egyházkerületek felszólalása folytán a gyűlés ezen törvényczik illetőleg annak 17. §-sa alkalmazására nézve, következőleg határozott:

4. Ugyanazon (1868. évi) jegyzőkönyv 5-dik pontjára, mely szerint az országgyűléshez, az 1848. 20-dik t. czikben megállapított jogegyenlőség és viszonyosság alapján hozandó törvény iránti kérelmeinket tartalmazó petitio intézetni határozatott: elsőnkön n. mellósága jelentvén, mikép ezen petitio annak idejében az országgyűléshez beada-

mankóját, mely még mindig az egyik lábát pótolta, s a melyet ő többé elnem hagyhatott; igaz, hogy Gyula a legjobb módú apák egyikének örököse, s nem volt arra szorítva, hogy munkája vagy hivatala által keresse élelmét, de mindenesetre nagy előnyt nyújtott az öreg Erceveinek a Szeveine ellenében megindított harcznál, azon körülmény, hogy a vagyoni kérdéssel uralkodhatni vélt fiának nősülési elhatározása felett, a minthogy ilyenfélétet mormogott is magában, midőn Gyulát fekhelyére bevezette, a kin most a ház még nagyobb mértékben kezdett uralkodni. Gabriella szeretett és remélt; elbeszélgetett virágival, melyek az ablakokban dusan virultak, fehér galambjával mely hozzá kimagyarázhatlan vonalozással viseltetett, édes bus dallokat játszott zongoráján, s érzelmeit sokszor a hangok hullámaiba temette el... Várt és e várakozás tartotta fenn hogy a léginék látszó alak öszse nem roskadtott hetek, majd hónapok multak el, már tél is lerázta magáról a dermedés bilincseit, új élet pezsdült fel a szép természetben mindenütt, eljöttek a vándor madarak megigazgatták elhagyott ócska fészkeiket s ujjal tanyát ütöttek a lombkoros fákra ágain, és Gyula nem jött, sem róla semmi hírt sem hallottak! Hová lett, mi történt vele, hogy legalább levélben nem tudósította őket? Szeveine már vesztett esatáról gondolkozott, Gabriella naponta halványabb és bánatosabb lett; annyit hallottak mások homályos elbeszélései után, hogy Gyulát atya a fővárosba vitte gyógyítás végett, de hát meri nem ír legalább, hiszen atyjának bármi szigorú ebersége daczára is csempézhetett volna hozzájuk egy levelet! csak egy sort, csak egy szót, hogy még mindig szereti Gabriellát!

Végre a kínos várakozás nyugtalanságát szétoszlatla a Gyula megjelenése.

Halvány volt az ifju s e halványság még érdekesebbé tette őt, arczát szép fekete szakáll borította, nagy eleven szeméből öröm sugárzott midőn Gabriellát keblére ölelheté, munkóját a fővárosban hagyta, s annak helyét egy művészileg készített láb pótolta mely alig engedé észrevétni a csonka az elvesztett tagot.

Ujra feleledi a már haldokló remény, újra vissza tértek a szerelem szép napjai, a virágok, a lugas ismét mind oly szépek valának, a nap fényesebben ragyogott, az ég kékebb, a csillagok tündöklésebbek valának, Gabriella ismét a régi vidor a kedves kis lány leve.

tott, s mint már tudva van — a törvényesen bevett keresztényen vallásfelekezetek viszonyosságáról, a törvény az 1868. 53-dik t. czikben meghozatott s életbe léptetett. „Ezen törvényczik 17. §-sát illetőleg az egyházkerületek, lelkészeink egybütetu s következetes eljárása eszközlése tekintetéből — ezen törvény alkalmazása iránt, az egyetemes egyház irányadó s utasító nyilatkozatát kikérven.“

Az egyetemes egyház ezennel nyilatkozatolja, mikép már az 1848. 20. t. cz. a bevett vallásfelekezetek közti tökéletes jogegyenlőséget és viszonyosságot kimondván s az 1868. 53-dik t. cz. is, az 1848. 20-ik t. czik alapján hozatván — „annak a 17-dik §-sa rendelkezését, ezen a jogegyenlőséget és viszonyosságot megállapító 1848. 20 t. cz. értelmében akarja vétni, s előforduló esetekben akkép kezelteve látni, hogy az 1848-dik 20-dik törvényczik meghozatala óta, az 1868. 53-dik t. cz. jogerőre emelkedésig kötött vegyes házasságokból született gyermekek neveléséről, az 1848. 20-ik t. cz. rendelkezete nyerve akép alkalmazást, hogy az ezen időszak alatt, említett vegyes házasságokból született s ezentul születendő minden gyermekek, atyjok vallását kövessék, utasítván a lelkészek, hogy előforduló esetekben, ezen értelemben járjanak el“; a vegyes házasságoknál kivétl, vagy ezután kivétl nélkül megkísérelt térítvényeket illetőleg pedig, odautasítván lelkészeink: hogy magyarázzák meg az 1868. 53-ik t. cz. 12-dik §-sát a népeknek, mikép ezen törvény által, az ily térítvények vagy ehez hasonló rendelkezések mint multa, mint jövőre érvényteleneknek, és semmi esetben se jogerővel bírhatónak kimondatván: azokat sem a multa megtartani, sem ezen túl adni nem tartoznak.“

Eddig az egyetemes gyűlési határozat. Ebből kifolyólag, a magyarhoni ág. ev. hitv. lelkészek eljárása, a vegyes házasságokból született vagy születendő gyermekek nézve, azoknak keresztelése, confirmálása, eltemetése és esketése körül, azontul a következő leendő:

a) Az 1848. 20. t. cz. előtt kötött vegyes házasságokból született vagy születendő gyermekek az 1791. 26. t. cz. 15. §-sa szerint, ha atyjok katolikus, ennek vallását követik, ha pedig evangélikus, csupán a fmagzatok követhetik azok vallását.

b) Az 1848. 20. t. cz. és 1868. 53. t. cz. közötti időben kötött vegyes házasságokból született gyermekek, kivétel nélkül atyjok vallását követik, s így evang. atya gyermekei is — nemkülömböség nélkül evangélikusok.

c) Az 1868. 53. t. cz. életbe lépése után kötött vegyes házasságok gyermekei, nem szerint oszlanak el a szülők között, 18 éves korig, s így a fiuk az apa, a leányok az anya vallásán nevelendők.

Ezen eljárást követendő a nyiregyházi 13,000 lélekből álló ág. ev. egyházban és annak vidékén létező vegyes házasságokból származott vagy származandó gyermekek s azoknak keresztelése, confirmálása és esketése tekintetében, a nevezett egyháznak lelkészi hivatala is; először mai napon alkalmazva azt, Benes Sámuel evg. apa és Chovanecz Sára rom. kath. anya — leánygyermekének megkeresztelése által — mint a kik 1868. nov. 28-án vegyes házasságilag kelén öszse a b. alatti kategóriába tartoznak.

Kelt Nyiregyházán, febr. 16. 1870.

Bartholomaeidesz János, ág. ev. lelkész esperes.

Nyírfalombok.

IX.

(Menekülés és újabb malheur. Egy három hetes boldog férj és egy új menyecske. Tolongás a könyvkereskedésben, az az delogy ott, a diák könyhában! Régi ének, de igaz. Csoda tevő szerek, farsang a bójtben. A farsang áldozata.)

Ha olykor Gyula szótlanul elmerengett s kedvese okát kérdeze, fajdalmas hangon kérdeze tőle:

— Fogod-e szeretni mindig a csonka honvédet kedvesem, fogsz-e értemet nélkülözni tudni, ha kéréltetlen atyám vagyónából kitagadva, — munkámul fogom keresni élelmünket, nem fogsz-e megatálni, ha talán sebeim kiujulnak, ha megatáol, hogy én csak egy nyomorult koldus vagyok? fogsz-e ápolni, fogsz-e szeretni mindig?

— Ah én hősom, én egyetlenem! — válaszolá ilyenkor Gabriella — magyarlánytól kérdezhetsz ilyet? megvetni megatálni azt, ki hazájért áldozta véré, életét, s ah nem! megvetimmet csakjajammal fogom behinteni fajdalmas testedet, vállaimat nyujtom támaszul „és dolgozni fogok ha képtelen lész, dolgozni éjjel nappal, hogy szükséget, ne láss, ah én neked orvosod, vigasztalód, táplálód leszek. A honvédnek nem szabad hazájában hontalannak lenni, s ha nemzeted, melyért magad feláldozád elfelejtene, én ott leszek, s szerelmem kipótolja minden vesztésedet.“

A szerelem e boldog perczek között teltek a hetek, a hónapok, Gyulának ugyan mint monda, sürgős tendő végett gyakrabban kellett a fővárosba utaznia, de távollé után csak annál boldogított volt a viszontlátkozás.

Igy érkezett el folytonos remény és várakozás között 1851. év szeptember hava!

Szép őszi este volt, a hold magasán tündökölt ábrándos ezüst fényével, a virágok elmult élvezetekről sutogtak, s a hűvös harmat ellen szorosan öszszevontak zöld palástjaikat, érezte mindenik hogy szomorú napok következnek s rohan feljók a halál, a gyengébbek már egészen lehajtották bánatos fejeket.

A Szeveine szobáját csak a hold világította meg, már éjfél körül járt az idő, s míg ő eszedesen szundikált karos székében, Gyula és Gabriella sultogva beszélgettek szerelmiről, boldogságról, paradicsomról. De ha valaki közérőből nézett volna a Gyula szemébe, felfedezte volna benne azon állati vágyat, mely a zászóló szentlécsi ünnepélyen Péter által oly felre magyarázhatlanul felismert-tett; nyugtalan volt, Szeveinehez gyakran intézte szavai, meggyőződendő a felől, hogy csakugyan alszik-e; de az nem felelt szavaira, ilyenkor még nyugtalanabb lett.

Észrevétnül egy kis üveget vett ki zsebéből, s azt ajkaihoz emelé, azt mondván Gabriellának, hogy még most is gyógyszerrel kell élnie; de a figyelmes vizsgáló meg-

„Köd előttünk, köd utánunk“ — szerencsésen megmenekültünk a „keresztültűből“ s olyan jól éreztük magunkat, mint az angol katona, ki Sebastiano ostrománál a Redan gyilkoló ügytüzéből ép kézláb terhetett vissza echt orosz theájához s nem volt kénytelen igénybe venni — mint annyi szanadó bajtársai — a nemes leiku miss Nightinghale gyöngéd apolását... Nem csak, hanem most mar teljes biztossággal is vagyunk, hogy legalább egy hétig nem érhet hennünket semmi veszedelem... Nem érhet? Jó is volna, ha ilyesmi velünk örökös kalamitásra született emberekkel megtörténhetnék valaha...

Éccel! hat nem mindjárt elég „malheur“ az, hogy azonnal lefűlet benünket az a hőrnorgas egyéniség, nev szerint Fovenykova barátunk, jelenleg immár városi lakos, hogy végig aailgassuk vegetten „jeremadjal“ a nők szépségeségéről, makranczosságáról, idegesességéről és ingatagságáról, melyekből az ő borzós fejének oly bőven kijutott boldog (?) hazasságnak mar harmadik (?) hetében a nem reménylett jutalek, hogy, ha lehetne, rögtön visszaszaladna a rea nap-naputan zuhany-sugarkent hulló aldas elől Futóhomok herczegségének pókhalos és porlepte nőtlenségebe... Dejszen amice Burgódi, nekünk ugyan nem lamentalsz többé, elég volt egyszer deltől napestig hallgatni... megjósoltuk mi neked mindjárt azutan a bat után, hogy „hiba lesz a kréta körül“ mer „elszeretik a menyecsket“ — s ime „el is van már réges regen, a felől már alhatik kend.“ — No meg ha az a tuzról pattant brunette béken eltúrte, midőn lakadalmatokban abban az éjfel utáni csardásban „széles jó kedvedben — borzugván lejedben“ egyik lábád végével könyököt elég szerénytelenul meg stemplizted, (meg tan most is meglatszák a helye!) turjed te is a filozóf rendületlen nyugalmával, ha beteljesul rajtad bulwer malitiózus eszrevegete: „der Ehestand ist ein Stand des Friedens... das Simbid des Friedens ist das Fullhorn, veilhes die Frau und der Mana unter sich theiten... Sie trägt die Füle und Er... das Horn“... Demar aligha fog teljesulni, mert ime, akhez eddig sohasem járt, doktor Laboda ügyvédhez kacsázott be, az erdemes doktor juris pedig köztudomas szerint a vátó perek „pátrónusa“... Glück auf ifju barátunk! egyebirant az egek ovjak zmeideit a „Fraumutter“ és tanya hóféher és bársonypuha kacsócskaiktól, valamint tarczádat is a doktor élelmes „cape, rape“ karmaitól!

Hat a fiatal Tibame, — alázatos szolgája nagysád! mit keres most ily egyedül az utszán, holot az előt soha nem volt látható nyilvános helyen ferje nélkül, miutan ferje meg Shakespeare Othellojánai is szaz perczentel Othello? Igaz, most jutott eszünkbe, hogy az ifiaszony ott hagyta azt a veszedelmes „fehér szerencsét“ s szinte válu keszul... Mennyi édes remény, mennyi boldog alom egykor, és most kesera csalódás, mily kínos kiabrandulás... Tatan azok a harangok is azért zúgnak oly folytonosan és mindégik toronyban, meri az emberek hervadt reményeiket, boldogságuk mosolygó álmaat akarják eltemeteln... ..?!

De mit akar az a temérdek ki-s be járó nép ott a Csáthy könyvkereskedésben? A „Tranoscust“ keresik-e olyan erősen, hogy bügöz zsolosmaival elnémítsák számláit, vagy valami franciaia zamatu „chronique scandaleuse“ jelent meg, melyet bármily silány legyen is mindig sokkal élénkebben felkarol a publikum, mint — nem is említe a komoly tartalmú könyveket — akar melyik ragyogó tollu magyar író világhírű regényet...? Minden esetre gratulalunk önnök tisztelt „principális ur“ ott a csapó utszaszögleten a percek és debrecezeni „ezerrtu belesek“ hazájában s kívánunk tiszta szívűből vállalatának ezentulra is hasonló forgalmat, viragöz szép jövendőit!... Goddam! It van ismét a másik „malheur“... az a kóbor látszerész ugyan behuzott hennünket ezzel az öt

győződhetett volna hogy Gyula annak tartalmát nem is érintette, s az egészet úgy tette az asztalra a mint volt.

Most elkezett sírni a faldokolva szólott:

— Imádozt anygálom! egyetlen boldogsága életemnek, most eljött a percz a midőn titkolódzás nélkül kell szollanom; atyám kitagadott minden vagyónából, én nyomorult koldus vagyok, e szép kis fejer kezek nem durva munkára vannak alkotva ah ezek csak arra valók hogy csakjajaimat hintsem reájok, nyomorba taszítnom léged nem lehet! Engedj meg hogy szerettelek, bocsáss meg hogy el kell töledjválnom, de elválok csak testileg lelkem itt marad veled, es lebegni, örködni fog álmaid felett, a koldusnak boldogabb hazája van oda fen a fénylő világban... én; Gabriella én amaz üveg tartalmában mérget vettem be, hogy itt hallhassak meg karjaid között!... én meghalok, de áldásom hagyem reád!... — Szent Isten! — sikolt fel Gabriella — akkor együtt halunk meg s mieiótt Gyula meg akadályozhatta volna, kiurittate a kis üveg tartalmát,

— Igy!... én kedvesem, így... halunk meg együtt... Egymást át ölele, szótlanul ultek egy ideig a pamlogon, most Gyula panaszkodni kezdett hogy roppant fajdalmat kezd belségeben érezni, Gabriella is érezni monda a kinokat, mind közelebb vonultak egymáshoz, a hold arczát felhő takarta el, a szoba elsötétedett, Szeveine eszedesen aludt karos székében, csak a fejer galamb zörrentette meg néha szárnyait,

— Ah fejem, ég... érzem a halál lehelletét, ide ide Gabriella szívemre, egy hosszú egy örök csók kísérsen benüket a tulvilágra — szóllott Gyula lazason.

Gabriella már csak nem öntudatlan állapotban volt, a Gyula szeméi ördögi fényt löveltek guny mosoly vonaglott ajkain... De e pillanatban a lezart zslukát erősen megdönggette valaki, a fejer galamb nyugtalanul csapkodott szárnyaival és Szeveine felébredett mély álmából, odakint pedig egy fényes csillag hullott le az égről.

(Folytatjuk)

DR. BÉRINGUIER
Növény-gyök hajolaja
 hosszabb használatig tartó üvegekben 1 firtal
 a legalkalmasabb növény-alkatrészekből összeállítva, a
 haj és szakal épitására — erősítése és szépitésére, va-
 lamint az oly kellemetlen korpa és sörög gátlására.

Dr. SUHM de BOUZY
FOG-PÁSZTÁJA
 1/4 és 1/2 csomagcsákban 70 és 35 kr o. é.
 a fog és foghús legelőcsőbb, legkényelmesebb és
 legbiztosabb épitására — és tisztító szere,
 egyszersmind kellemes üdéséget kölcsönöz a szájrégnek.
BALZAMOS OLAJBOGYÓ-SZAPPAN
 mely enyhe és egyáltalán hatályos napi mosdószer,
 még a leggyöngyösebb bőrű hölgyek és gyermekek
 számára is legjobban ajánlható. — Egy eredeti csom. ára
 50 kr o. é. —

HARTUNG orvostudor
CHINAHEJ-OLAJA,
 mely a legjobb minőségű Chinahéj
 főzet — és balzsamos olajok ösz-
 szeteleleiből áll, a haj fenntartására
 és szépitésére. Ára 85 kr o. é.

HARTUNG orvostudor
Növény-haj-kenőcs,
 mely hatályos tapláló nedvek és növényi anyagok alkati-
 részéből áll. A hajnövekedésére szolgál. Ára 85 kr o. é.
 A fentebbi kitűnő tulajdonságúknál fogva élis-
 mert ezekkel **jótátás** váltattak.

Megpróbálva és ajánlva számos orvosi tekintélyek által.
Dr. BÉRINGUIER L.
KORONA-SZESZE
 Eredeti üveg
 1 firt 25 kr o. é.
 (A kölni vizek legjava)
 Kitűnő minőségű — nemcsak mint kellemes illat — és
 mosdóvíz, hanem mint kitűnő segédgyógyszer is, mely az
 életműszereket élénkíti és erősíti.

BORMAY orvostudor
NÖVÉNY-SZAPPANA
 elismert szer a bőr szépitésére és finomítá-
 sára, mindennemű förtisztatatlanság ellen,
 valamint sikeresen használható mindennemű **fűdőkhöz**
 — Egy eredeti lepecsételt csomagnak az ára 42 kr o. é. —

Dr. Béringuiér
NÖVÉNY HAJFESTŐ-SZERE
 (tokban foglalt kefe és ecsetével együtt 5 firt o. é.)
 Tökéletesen elszereznek elismert és ártalmatlannak bi-
 zonyult, melylyel haját, szakált és szemöldököt, minden
 árnyazatu színre tartósan festeni lehet.

Dr. LINDES tanár
Növényi rudas haj-kenőcs
 növeli a haj fényét és rugonyosságát, egyszersmind a fej-
 tető szilárdítására is alkalmas. — Egy eredeti üb. ára 50
 kr o. é. —

Kapható Nyiregyháza Reich B. és Pavlovits Imre kereskedésükben.

POPP J. G. gyakorló fogorvos urnak
 Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Az öregbedő korral foghúsom gyengébb és beteges, gyuladt,
 fájdalmas és dagadt lett, a daganat még a szájpaddásig is elterjedt, mely
 a rágást és nyeldekést is megnehezítette; a fogaim mozogtak, előre
 állottak, húst és más egyéb ételt nem voltam képes megrágni — Sok
 feldicsért fogszert használtam, többnyire minden hatás nélkül, nehá-
 nyat nem elégséges, gyenge eredménnyel. Végre megkaptam az ön
 Anatherin-szájvizet, és már az első használat után észrevehető kön-
 nyebülést éreztem; egy párszori használatl azonban a daganat és gyu-
 ladás elmúlt; a fogak, melyeket ez előtt ujjaimmal kihuzhattam volna,
 megerősödtek, úgy, hogy ismét magát a kenyérhéját és más egyéb
 étkeket is megrághatok. Megörülve ezen feltűnő gyors, csudálatosan
 kitűnő hatása felett az ön Anatherin-szájvizének, nem mu-
 laszthatom el önnek legforróbb hálámat nyilvánítani, a mennyiben
 kitűnő jótékony hatásait, melyek fogfájdalmakban az illetőknek bebizo-
 nyultak, mindenkinek ajánlom
 Drahotusz, május 1-én 1867.

Tisztelettel maradván

Zawadzky József, lovag.

*) Kapható Debreczenben: **Borsos és Rothsch-
 neck** gyógyszerárában, Csanak **József** fűszerkereskedé-
 sében. Nagyváradon: Janky Antal, Huzella A., Knorr urnaknál,
 Nagy-Károlyban: Jelinek gyógyszer. Nyiregyháza Reich és Pau-
 lovics urnaknál. Bőszörményben: Lányi M. Nagy-Bányán: Papp
 S. gyógyszer. Szinyér-Varalján: Gerber gyógyszer. Zilah: Weiss
 S. A. Ujhely Reichard testvérek és Deutsch János. Török Sz.
 Miklóson: Mko M. Szolnokon: Harapszky A. Kecskeméten
 Machleid gyógyszerárában.

Egy 400 holdas tagos birtok,

a dombrádi határon — folyó 1870-ik évi Szentgyörgy
 naptól 6 évre haszonbérbe kiadó. — A terület legnagyobb
 része buza, repceze termő föld, — s oly magos fekvésű, hogy
 e téli Tiszaáradás sem borítja el.
 15 hold őszi buza, 30 holdnyi gabona, 25 holdnyi repce
 és 10 holdnyi őszi árpa vetésekkel, — továbbá a g. it mintegy
 ezer öl hosszban körülvevő hal-dus Ticeze, és Jarat viz med-
 rekbeni halászállal egybekötve, mely az eddig történt Tisza
 szakítások esetén is, mindanyiszor biztos és bő kárpótlást nyuj-
 tott, a viz által a földekben tett károkért. Bővebb értesítés
 vehető Besztereczen, Horváth László tulajdonosnál. 3 — 3

Belgiumi parafin-kenőcs

(sárga és kék)

Gépolaj (olaszországi faolaj)	Kátrány (veres és fekete, tetőzetek festésére)
Kenőolaj (savanytalan repceolaj)	Szurok
Moderateur lámpa-olaj	Gyanta
Petroleum (amerikai)	Kufsteini Cement
Ligroin	Gyapjamosószer
Parafin és Stearin gyertya	Gáliczkő

Angol gabna-zsákok

és egyéb cikkek legjobb minőségben és legjutányosabb áron kaphatók
Singer Henrik
 kereskedésében, Pest, Váci-út 58-dik szám, Balassa-féle ház közelében.
 Mindenféle lóhere, takarmányrépa és egyéb vetőmagvakat kívánatra
 bizományképen díjmentesen vásárlók be a legelső kézből s eredeti számlákkal szolgálók.
 Árjegyzékek bérmentesen küldetnek. Levelezés magyar és német.

Pályázat.

A szabolcsmegyei Takarékpénztár-Egylet titkári állomására, munka felszaporodás esetében, teherlapozásnál közreműködéssel, évenként 600 frta d jjazva; — pályázat nyitattik.
 A felszerelt folyamodások 1870. év april hó 15-ig az Igazgatósághoz benyújtandók N.-Kálló 1870. Márczius 8.
 1 — 3 Szabolcsmegyei takarékpénztár igazgatósága.
 Szathmár megyei Kántor-Jánosi községben a közbirtokosság tulajdonát képező kir. kissebb haszonvételek és épületek e folyó 1870. évi apr. 24. számítandó 3 évre e f. mart. hó 22. a helyszínén tartandó nyilvános árverés mellett haszonbérbe adatnak.
 A miről az árverelni kívánókat ezennel értesíti, a birtokosi felügyelő.

Hágo mén.

Bottká Bélánál, Nábrádon, u. p. Fehér-Gyarmat.
 The Rising Star, 16 markos angol teliver pej mén. Nevelte gróf Károlyi György. Apja: Forbiden Fruit, anyja Clito, Melbourne után. — Idegen kanczát hág 25 frtért. — Lovásznak 1 frt. 7 — 12

Táncztanítás.

Alőírott tiszteletteljesen közlöm a t. cz. közönséggel, hogy miután Pestre tettem által lakásomat még utóljára kívántam egyszer a táncz tanítást Nyiregyháza befűjezni. — A tanítás kezdetét veszi most Hétfőn márczius 14. Lakásom van t. Nádassy Lajos urnál. N.-Kálló utca.
 Nyiregyháza, 1870 márcz. 12. a t. cz. közönségnek alázatos szolgálja,
 Müller Lajos, tánczmester.

Valódi francia LUCZERNA, stájer lóhere és burgundi répa magvak ugyanazon áron mint Pesten; — továbbá valódi amerikai varrógépek
 bizományi raktára Nyiregyháza
Reich B.
 1 — 3 kereskedésében.

Árverési hirdetmény.

A volt tokaji kincstári tiszta talphid részben fennmaradt faanyaga- szállák és padlók, a kincstári hidas, ugyszinte az egyébbnemű a vizeni közlekedés fentartásához szükséges volt szerek: úgy mint vashorgonyok, lánczok, rudak, kötelek, csigák sat. és két ladik folyó évi mártius hó 29-kén Tokajnál a tiszta balpartján az uradalmi szálla raktár helyiségen megtartandó s reggel 8 órakor kezdődő nyilvános szóbeli árverésen azonnali készpénzfizetés mellett fognak eladatni. — Az ajánlatok 10% mint bánatpénzzel ellátott írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés megkezdéséig elfogadhatnak.
 Az eladandó tárgyak jegyzéke alulirt tisztség irod-jában a délelőtti órákban megtekinthető.
 Tokaj, 1870. márczius hó 2-kán
 1 — 3 m. kir. uradalmi tisztartóság.